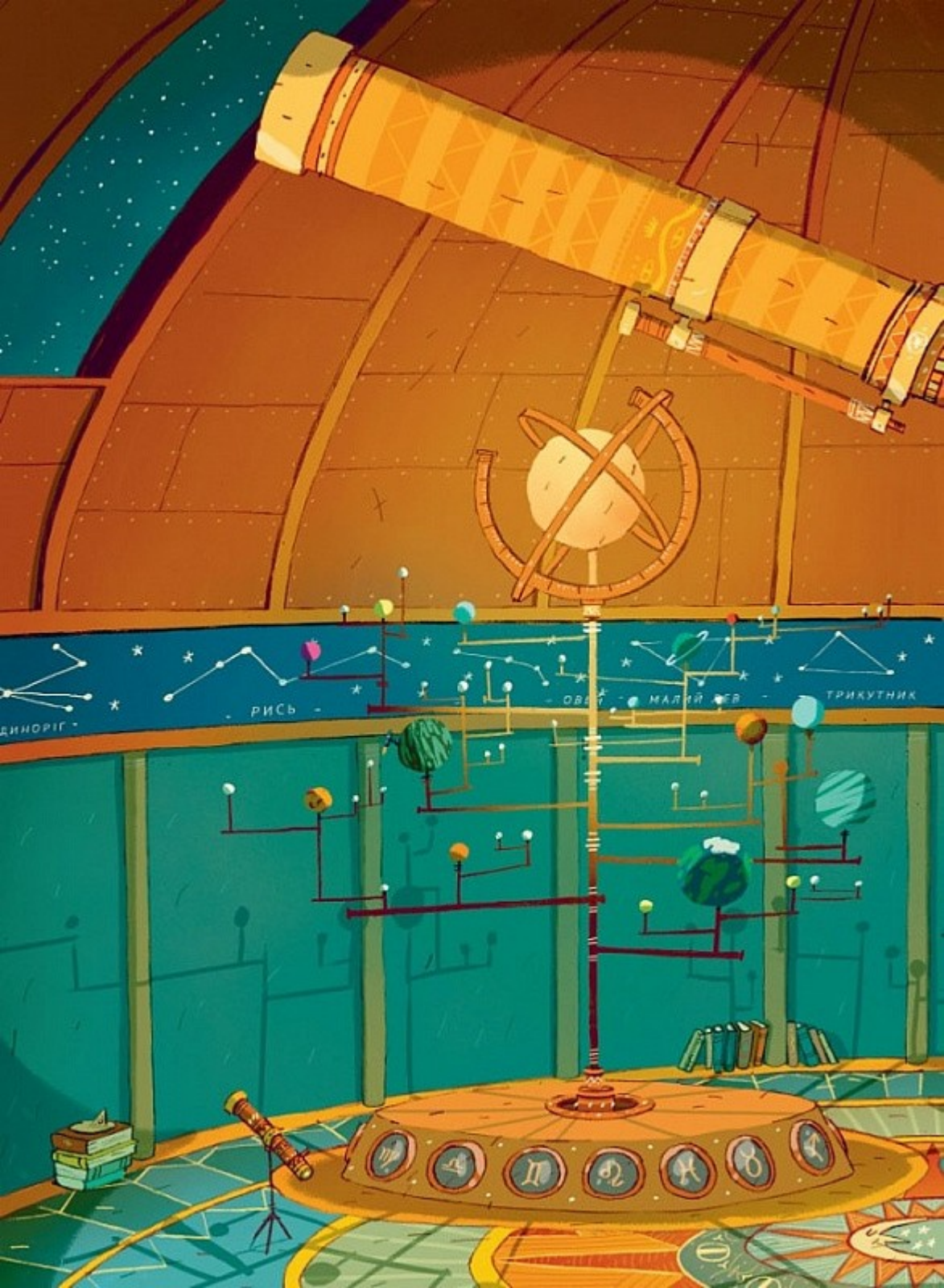

Вітаю, любий читачу!
Паскаво прошу до родинної
обсерваторії Бурокаменів. Звідси ми
оглядаємо нічне небо – для когось таємнице,
для когось моторошне. А одна з моїх
попередниць – дівчинка на ім'я Марсі
Бурокамінь – боялася ночі й темряви
більше за інших.

Її тато Артур був
видатним дослідником.
У дитинстві він урятував
ціле селище від жаскої
тварюки.

Мандруючи світом
Артур розгадував
прадавні таємниці
та збирав чародійні
речі...

...і зрештою
зустрів
дослідницю собі
до пари.

Вони оселилися
в невеличкому містечку,
а невдовзі в них
народилася Марсі.

Артур хотів показати Марсі найчудовіший дивогляд.
Але вона так і не пішла за ним, тож він мусив вертатися.

Дорогою додому Артур мовчав. Марсі була певна, що ро зчарувала батька.

Яка ж вона шукачка пригод, якщо навіть у звичайнісіньку темну пещеру не змогла ввійти? Може, вона й не гідна прізвища Бурокамінь!

Наступного ранку Марсі виявила записку від тата. Мама порадила не перейматися, але дівчинку це не втішило.

Марсі бухнулася просто до ніг химерному створінню, яке вместилося на велетенському троні.

Я – Тот,
бог мудрості
й Місяця. І я відаю,
хто ти, дівчинко!

Твій батько вчинив
безрозсудно – ввійшов у черево
Сфінкса, сподіваючись здобути мою
книгу. Певно, він хотів таким робом
позбавити тебе страху темряви. Адже
ти знаєш: тому, хто володіє моєю
книгою, відкриваються всі
таємниці Світу.

Однак, як і безліч інших сміливців, він недооцінив небезпеку. Ти зумієш порятувати батька, тільки якщо розгадаєш загадку Сфінкса. Ввійдеш у гробницю, оминеш мої пастки та подужаєш змію.

Вона вгледіла бога Ра на борту вітрильника. Але як їй не погастися
на очі решті богів? На кораблі були...

...Анубіс, бог смерті...

...Ізіда, богиня
природи й магії...

...і Баст, богиня котів.